

★ ★ A L' ESCOLA ?

Respecte al segon punt, el mestre és conscient de que perjudica, durant el temps de vaga, als nens que són precisament els que menys culpa en tenen. Per altra banda els pares també en resulten perjudicats, ja que en cas de que treballin tots dos, no saben què fer de la mainada. I també, de retruc, en surt perjudicat el mateix mestre, que per una manca d'informació de la gent, veu deteriorada la seva imatge professional.

Ara bé, el prejudici que s'ocasiona a l'alumne és mínim, ja que és preferible que s'estigui perdent el temps una setmana per conseguir una millora que el beneficiarà durant molt temps, que no estar donant una ensenyança deficient d'una manera eterna.

Per tant, i amb això entrem de plè en el tercer punt, el que cal, ja que som tots els que hi estem ficats, és entre tots que hem de trobar una solució conjunta. Cal tenir en compte que en aquest moment són molt diverses les alternatives que es poden plantejar, i són variables segons es tracti d'un o altre centre; les alternatives van des de la vaga total fins a fer activitats paralel·les, com sortides al camp, etc., passant per establir una mena de servei d'urgència que repartís treballs amb ciclostil i fes les evaluacions. De totes maneres, les solucions no es consideraran vàlides si no tenen el consens del Comitè Provincial de vaga.

I parlant d'aquesta recerca de solucions conjuntament amb els pares, és quan podem començar a parlar de les relacions pares-Escola. Els pares es relacionen amb l'Escola per mitjà de les Associacions de Pares, i per analitzar-les no cal oblidar ni el moment ni la forma en que van nèixer.

La llei d'Associacions de 20 de Maig de 1964 no permetia gaire cosa més que aquest tipus d'Associació. No cal esforçar-se massa per tal de recordar

en quin ambient de participació política es desenvolupaven aquells moments. L'únic canal de participació que en aquells moments hi havia, l'única vàlvula d'escape eren aquest tipus d'Associacions. Al aparèixer nous tipus d'Associació (partits polítics, sindicats, etc.) moltes de les antigues perdent gran part de la seva antiga força i al canviar la gent que les forma, canvia també el seu marc d'activitat.

En l'actualitat les Associacions de Pares tenen un paper més de fiscalització que de col·laboració. I el mestre, que sovint creu que l'escola és un castell i ell és el senyor feudal, no vol renunciar al seu paper. I és que a més d'això, no està d'acord amb aquestes associacions pel fet de que, generalment, no busquen solucions realment constructives.

També n'hi ha d'altres, i en tenim un exemple ben a la vora, per cert, en les que s'instrumentalitza la Junta, que tampoc ha estat elegida democràticament, per tal de justificar i recolzar actuacions personals en nom de tota l'Associació.